

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 119/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 148/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. marca 2010 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 148/2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh okrem iného vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu 23. júna 2008 návrh na obnovu konania vo veci sp. zn. 10 C 264/96. V predmetnom konaní nedošlo až do podania sťažnosti ústavnému súdu k nariadeniu pojednávania.

Sťažovateľ využil právo podať sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Táto sťažnosť bola podaná sťažovateľom 8. februára 2010 a doručená okresnému súdu 10. februára 2010.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy teda spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy vecí nemôže byť iba úlohou

ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných.

Ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde v danej veci skúmal, či sú splnené podmienky na konanie pred ním.

Ústavný súd pripomína, že v takom konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, považuje za účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu sťažnosť podľa § 62 zákona o súdoch.

Sťažovateľ síce podal takúto sťažnosť predsedovi okresného súdu 10. februára 2010, avšak jeho predmetná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 1. marca 2010 (na poštovú prepravu bola podaná 25. februára 2010), teda 19. deň po podaní sťažnosti na postup okresného súdu. Na základe toho možno túto sťažnosť vyhodnotiť iba ako formálnu, pretože nevytvára dostatočný priestor na to, aby predseda okresného súdu mohol prijať účinné opatrenia na odstránenie prietáhov v konaní. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že v súlade s § 65 ods. 1 a 2 zákona o súdoch má predseda okresného súdu na vybavenie sťažnosti 30-dňovú lehotu, ktorá v závažných prípadoch môže byť aj predĺžená. Ústavný súd v nadväznosti na to konštatuje, že sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy bez toho, aby vyčkal na uplynutie uvedenej zákonnej lehoty na vybavenie sťažnosti orgánom štátnej správy okresného súdu, a to napriek skutočnosti, že mu podpredsedníčka okresného súdu písomne oznámila, že zaujatie objektívneho stanoviska o prešetrení nečinnosti súdu nie je možné, pretože predmetný spis bol 29. decembra 2009 zaslaný Krajskému súdu v Bratislave z dôvodu odvolania proti uzneseniu, ktorým nebolo sťažovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Zároveň mu oznámila, že po vrátení spisového materiálu a rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave o podanom odvolaní bude jeho sťažnosť prešetrená.

Formálne uplatnenie sťažnosti na prietahy v konaní orgánu štátnej správy súdov ústavný súd štandardne považuje za dôvod na odmietnutie sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 306/04, IV. ÚS 74/05).

Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol pre jej neprípustnosť.

Z dôvodu odmietnutia sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa a žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov nezaoberal a ani neodstraňoval nedostatky sťažnosti.

V závere ústavný súd poznamenáva, že toto jeho rozhodnutie neznamená, že by sa sťažovateľ nemohol v budúcnosti v prípade výskytu prietahov v napadnutom súdnom konaní na okresnom súde opätovne domáhať ochrany svojich práv sťažnosťou podanou ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. marca 2010